

Griffennummer 184 /2018
Datum van uitspraak 22 JANUARI 2018
Notitienummer parket DE66.L4.1939/11/BW21

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

285. _____ bediende, geboren te _____
: op _____, wonende te _____

⇒ Ter terechtzitting van 27 november 2017 vertegenwoordigd door mr. F. Rogge loco mr. C. Van Couter, advocaat te Borsbeke

1. TENLASTELEGGINGEN

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als afdeling _____, eigendom van _____, geboren te _____, op _____, wonende te _____, verworven bij akte van schenking van _____, verleden door notaris _____; tel _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

b): het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald een loods bestaande uit een betonvloer en muren in baksteenmetselwerk met de afmetingen 27m x 7 meter te hebben herbouwd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning

Te _____ in de periode van 01.09.2010 tot 02.02.2011

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als afdeling _____, eigendom van _____, geboren te _____, op _____, wonende te _____, verworven bij akte van schenking van _____, verleden door _____ te _____;

meer bepaald een deel van de waterloop _____ uit de atlas der waterlopen te hebben ingebuisd zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning

Te _____ in de periode van 01.09.2010 tot 02.02.2011

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____, op _____, wonende te _____, verworven bij akte van schenking van _____, verleden door notaris _____;

meer bepaald een oppervlakte van 100 m² dennenbos te hebben ontbost

Te _____ in de periode van 01.09.2010 tot 02.02.2011

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De tenlastelegging A wordt de dagvaarding als volgt aangevuld: tussen het woord 'meter' en 'te' dient het woord 'gedeeltelijk' te worden toegevoegd.

De verjaring werd gestuit door het kantschrift van 18 december 2014. De verjaring is thans nog niet ingetreden.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 2 februari 2011 stelt de gemachtigde ambtenaar van de ; vast dat te , op een perceel gelegen : de volgende werken zijn uitgevoerd.

- Men ging over tot het slopen van een loods, niet gekend op kadaster noch op het vergunningsregister om vervolgens die te vervangen door een loods in aanbouw bestaande uit een betonvloer en muren in baksteenmetselwerk. De loods is ingeplant schrijlings over de scheidsgracht tussen de voornoemde percelen en met de afmetingen 27,00m x 7,00m.
- Verder is de waterloop uit de atlas der waterlopen omgelegd langs de zuid- en oostzijde van perceel i.p.v. het atlastraject langs de noord en westzijde en is bijgevolg het de facto traject van hogervermelde waterloop ingebuisd over een 40tal meter zonder de vereiste vergunning.
- Bovendien is minstens een 100m² dennenbos gekapt rond de loods in aanbouw. Dit alles gebeurde zonder de vereiste vergunningen.

Het perceel is eigendom van beklagde. De percelen zijn gelegen in agrarisch gebied. Met betrekking tot de feiten verklaart beklagde aan de politie dat ze in het bezit is van een stedenbouwkundige vergunning van 1962 inzake het oprichten van een schuil- en bergplaats. Zij overhandigt hiervan een kopie. Door het feit dat deze bergplaats zeer bouwvallig was en al gedeeltelijk ingestort bleek, had zij de intentie om deze loods opnieuw op te richten. Zij verklaart niet bij kennis te zijn dat ze, gelet op voorgaande, een stedenbouwkundige vergunning moest aanvragen voor deze werkzaamheden. Ondertussen zou er een regularisatiedossier zijn ingediend bij de stad . inzake het kappen van bomen en het verleggen van waterloop wenst ze echter te benadrukken dat deze werkzaamheden nooit hebben plaatsgevonden.

Een regularisatievergunning werd geweigerd. Er werd volgens beklagde beroep aangetekend bij de bestendige deputatie. Er werd ook een nieuwe regularisatieaanvraag ingediend op 7 mei 2013. Uit de conclusie van beklagde blijkt dat deze ook werd geweigerd door de deputatie n het beroep tegen deze beslissing ongegrond werd verklaard bij arrest van 22 december 2015 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

CS

Er werd een herstellvordering opgemaakt, nl.:

- Herstel in de oorspronkelijke staat door afbraak van de wederrechtelijke loods in oprichting, inclusief de vloerplaat en de fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraak materialen van het terrein.
- Binnen een termijn van 6 maanden.
- Met machtiging aan het bestuur om ambtshalve in herstel te voorzien.
- Onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging.

De herstellvordering kreeg een positief advies van de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid. Op 23 oktober 2014 blijkt dat er nog een procedure loopt bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Bij nacontrole op 17 oktober 2017 blijkt dat de toestand nog steeds dezelfde is als ten tijde van het aanvankelijk PV in 2011.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

De feiten van de tenlastelegging B en C komen niet bewezen voor. Hiervoor wordt aan beklaagde ontslag van rechtsvervolgning toegestaan.

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu de tenlastelegging A niet wordt betwist, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlastelegging A en dienen deze feiten haar dan ook te worden toegerekend.

3.3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit haar strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De feiten zijn ernstig. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagde mag haar individueel belang niet boven het algemeen belang - dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening - laten prevaleren. Dit alles klemt des te meer daar beklaagde verschillende malen door de overheid werd aangemaand om de situatie te regulariseren.

Beklaagde heeft beperkte strafrechtelijke voorgaanden: ze werd één maal veroordeeld voor verkeersinbreuken.

Op de vraag tot opschorting van beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op:

- de ernst van de feiten. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn;
- het feit dat aan beklaagde thans enkel een geldboete wordt opgelegd en haar sociale reclassering bijgevolg geenszins in het gedrang komt.

Het past om beklaagde een geldboete op te leggen. Een effectieve geldboete van 200 euro (meer 45 opdecimen) komt de rechtbank gepast voor. Hierbij houdt de rechtbank rekening met het tijdsverloop sinds de feiten. De rechtbank is van oordeel dat deze straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt. Om precies van aard te zijn de beklaagde de ernst en de draagwijdte van haar fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die haar ertoe moet aanzetten in de toekomst haar verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, met betrekking tot de geldboete, niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimen waarmee deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd (cass. 4 december 2012).

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Herstelvordering

Er werd een herstellvordering opgemaakt, nl.:

- Herstel in de oorspronkelijke staat door afbraak van de wederrechtelijke loods in oprichting, inclusief de vloerplaat en de fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraak materialen van het terrein.
- Binnen een termijn van 6 maanden.
- Met machtiging aan het bestuur om ambtshalve in herstel te voorzien.
- Onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging.

De herstellvordering kreeg een positief advies van de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid.

De rechter kan een redelijk verantwoorde herstellvordering niet verwerpen, alleen omdat een andere maatregel hem persoonlijk meer aangepast lijkt. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de rechter om de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Voor de rechter kan de gedaagde de gevorderde herstellmaatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of nog het verwaarlozen van pertinente gegevens. Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidtoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet met de vereiste onpartijdigheid een keuze hebben gemaakt tussen de verschillende in artikel 6.1.41 VCRO bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten beoordelen.

De rechter gaat – desnoods ambtshalve – na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstellmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zoals deze onder meer bepaald is in artikel 1.1.4 VCRO, is genomen, en zal een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. Hierbij komt ook het tijdsverloop in aanmerking, in die zin dat door de aldus gewijzigde omstandigheden, een verder herstel zoals gevorderd, kennelijk onredelijk kan voorkomen.

Daarnaast zal de rechter – zij het slechts op exceptie van onwettigheid van de gedaagde(n) – nagaan of de vordering die moet worden beoordeeld, kennelijk niet onredelijk is. Hij zal hierbij afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit.

De vordering van het bestuur is voor het overige niet onwettig, is genomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. Het herstel dient te worden bevolen conform de ingediende herstellvordering.

De thans bestaande toestand is een onafgewerkte toestand. Vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening is het ongewenst dat constructies waarvan de bestemming waarvoor ze zijn bedoeld nooit kunnen worden gerealiseerd, zouden worden gedoogd. Bovendien geeft beklagde zelf aan geen loods meer na te streven om het perceel. In die omstandigheden moet het herstel in de oorspronkelijke toestand bevolen worden.

Er wordt aan beklagde een hersteltermijn toegestaan van 12 MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis. Deze termijn is geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb. Het bestuur wordt gemachtigd om ambtshalve in herstel te voorzien. Het herstel wordt gekoppeld aan een dwangsom in hoofde van beklagde van 100 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

4.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat het door de beklagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66, 79, 80;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro).

G

UITSpraak**DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK****OP STRAFGEBIED**

De rechtbank **SPREEKT** de beklagde **VRIJ** voor de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen B en C;

VERKLAART beklagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank **VEROORDEELT** beklagde tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD EURO**, verhoogd met 45 deciemmen (x 5,5) of **1.100,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van **25,00 euro**, met 70 deciemmen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT beklagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **269,79 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED✓ **Herstelvordering**

De rechtbank:

- **BEVEELT** t.a.v. beklagde het herstel in de oorspronkelijke toestand door de afbraak van de wederrechtelijke loods in oprichting, inclusief de vloerplaat en de fundamente, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraak materialen van het terrein op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als

binnen een termijn van 12 MAANDEN na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

- ZEGT dat beklaagden overeenkomstig artikel 6.1.45. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dient te brengen.
- MACHTIGT voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.
- ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 12 maanden enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWEEËNTWINTIG JANUARI TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.

Dendermonde, de 25-01-2019
De Griffier Hoofd van dienst,

E. APERS
Griffier

